

עפ"ג 55834/03/23 - דביר בוקריס נגד משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון

בית המשפט המחוזי בחיפה

27 אפריל 2023

עפ"ג 55834-03-23 דביר בוקריס (אסיר) נ' משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון

בפני השופט אברהם אליקים, סגן נשיא
השופטת תמר נאות פרי
השופט גיל קרזבום

מעורר 1. דביר בוקריס (אסיר)

נגד

משיבה 1. משטרת ישראל תביעות- שלוחת זבולון

פסק דין

בפנינו ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בבית משפט השלום בקריות במסגרת ת.פ.

32008-04-22 ע"י כב' השופטת איילת השחר ביטון פרלה.

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפת המתלונן שגר בשכירות בדירה שבבעלותו של סבו של המערער. לאחר ההרשעה, קבע בימ"ש קמא כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים של מאסר בפועל והשית על המערער חודשיים וחצי חודשי מאסר בפועל. בנוסף הופעל מאסר מותנה בן 5 חודשים במצטבר, כך שסה"כ המערער התחיל לרצות עונש של 7.5 חודשי מאסר בפועל וזאת בנוסף למאסר מותנה חתימה על התחייבות ופיצוי.

נזכיר את הכלל כפי שנקבע ע"י כב' השופט עמית בע"פ 5843/22 פלוני נ' מ"י (13/3/23) לפיה ערכאת הערעור תתערב רק במקרים חריגים ולא תתערב במקרים של קביעות עובדתיות או קביעות מהימנות וזאת לאור יכולתה של הערכאה הדיונית להתרשם באופן ישיר ובלתי אמצעי מהעדים.

שמענו באריכות את טיעוני ב"כ המערער שגם האריך מאוד בנימוקי הערעור (47 עמודים צפופים) ובחלק מטיעוניו אפילו השתמש בסגנון בוטה כלפי בימ"ש קמא (ראו סעיף 12 ועמ' 42) קראנו גם את הטיעונים הכתובים שהגיש בכ"כ המערער שלמעשה תואמים את טיעוני לפינו. לאחר ניתוח כל טענות הצדדים נפנה לקביעות בימ"ש קמא בעמודים 106 - 107 להכרעת הדין, כך קבע בימ"ש קמא כי הוא נותן אמון מלא בעדות נפגע העבירה. עדותה של אשתו עשתה

על בית המשפט רושם מהימן ולגבי המערער נקבע כי עדותו אינה אמינה, גם בשאלת הגנה העצמית והוא השאיר רושם שלילי על בימ"ש קמא. די בכך להביא לדחיית הערעור לעניין ההרשעה. עוד נוסף כי מקובלת עלינו עמדת ב"כ המשיבה, כי מן הראוי היה להתייחס כבר בכתב האישום, לאירוע המקדים שלפני התקיפה ע"י המערער, אך לא מצאנו כי פגם זה מצדיק ביטולה של ההרשעה.

ככל שמדובר בגזר הדין, חשוב לציין כי על פי גיליון ההרשעות הקודמות ביום 5/4/21 נגזרו על המערער 10 חודשי מאסר בפועל ביחד עם 5 חודשי מאסר על תנאי בהנחה שהוא נשא במרבית עונש המאסר בפועל, הרי שהוא השתחרר בסמוך ליום 9/4/22, מועד ביצוע העבירה שבפנינו. די בכך ובהתחשב גם במהותה של העבירה בגינה הוטל התנאי, כי אין הצדקה כלשהי להאריך את התנאי או לא לקבוע אותו במצטבר בדיוק כמו שעשה בימ"ש קמא. העונש שהוטל על המערער, הוא עונש קל מאוד ואין הצדקה להתערב גם בעונש שהוטל.

לעניין רמת הענישה הראויה בעבירות מסוג זה, נפנה לרע"פ 5792/22, בנימין נ' מ"י (5/9/22).

לאור כל האמור לעיל אנו דוחים את הערעור על כל חלקיו.

ניתן והודע היום ו' אייר תשפ"ג, 27/04/2023 במעמד הנוכחים.

אברהם אליקים, סגן נשיא תמר נאות פרי, שופטת גיל קרזבום, שופט